

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

5. NEDĚLE POSTNÍ - CYKLUS C

*Ježíš odešel na Olivovou horu. Ale brzo ráno se zase objevil v chrámě a všichni lidé přicházeli k němu. On se posadil a učil je. Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu přistiženou při cizoložství. Postavili ji doprostřed a řekli mu: „Mistře, tato žena byla dopadena v cizoložství při činu. Mojžíš nám v Zákoně nařídil takové ženy ukamenovat. Co říkáš ty?“ Tou otázkou ho chtěli přivést do úzkých, aby ho měli z čeho obžalovat. Ježíš se však sehnul a psal prstem na zem. Když na něj nepřestávali dotírat otázkami, vzpřimil se a řekl jim: „Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní hodí kamenem první!“ A sehnul se opět a psal na zem. Když to uslyšeli, jeden za druhým se vytráceli, starší napřed, až zůstal on sám a žena před ním. Ježíš se vzpřimil a řekl jí: „Ženo, kam se podělí? Nikdo tě neodsoudil?“ Odpověděla: „Nikdo, Pane.“
Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš!“ (Jan 8, 1-11)*

Pomůcky: čisté a hladké kameny, permanentní barevné fixy

Milé děti. V dnešním evangeliu jsme slyšeli o tom, jak Ježíš nesoudí druhé, ale naopak prokazuje spravedlnost a slitování.

Tak nejprve spravedlnost. Ta žena, kterou k Ježíši přivedli, byla opravdu hříšnice. Její hřích bylo cizoložství a to se tenkrát trestalo smrtí. A to smrtí velmi krutou. Židé se řídili Mojžíšovým zákonem, který Ježíš velmi dobře znal. Chtěli tedy od Ježíše slyšet, zda s trestem ukamenování souhlasí nebo ne. Jenže Ježíš není soudcem ani tím, kdo by měl vykonávat nad druhými tresty. On je milující a spravedlivý. Ta žena se totiž hříchu nedopouštěla sama. A tak, když Ježíš říká: „Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní hodí kamenem první“, dává tak spravedlivou odpověď na otázku, kterou mu položili: „Co říkáš ty?“

Ježíš svou odpovědí zachraňuje té ženě život. Znamená to snad, že Ježíš souhlasí s jejím hříchem? To určitě ne. Ježíš přece dál té ženě říká: „Jdi a od nynějška už nehřeš“. A tím se dostáváme k tomu, že Ježíš prokazuje i slitování. On totiž odděluje hřích a člověka. Odsuzuje hřích a miluje hříšníka. Můžeme si to vysvětlit na jednoduchém příkladu. Zkuste si děti představit, jaké by to bylo, kdybyste třeba doma maminku v něčem neposlechli a ona by vám řekla, že už vás nemá ráda. Rodiče vás mají rádi, i když nejste vždycky 100% hodní. A tak je to i u Ježíše. Žena, kterou k Ježíši přivedli, byla pro Ježíše neznámá. Přesto jí Ježíš neodsuzuje a naopak jí radí, aby začala v životě znova a to bez hříchu. Ježíši záleží na každém člověku a každý z nás může začít znova. To je naše velká naděje. Neznamená to ale, že bychom už od teď mohli jenom zlobit a že povinností tatínka a maminky je stále nám jen odpouštět. To bychom dnešní evangelium špatně pochopili. My se máme snažit dělat rodičům radost a pomáhat jim. Máme v Ježíši velký příklad. On také plnil vůli svého Nebeského Otce a stálo ho to dokonce i život. Na tyto velikonoční události se nyní připravujeme a už brzy si je zase připomeneme slavením Velikonoc. Ježíš od nás nechce tak velkou oběť, jakou je dát i svůj vlastní život, ale dnešním evangeliem nám chce připomenout, že každý můžeme začít znova. A hlavně, že nemáme nikoho jiného odsuzovat.

V evangeliu jsme slyšeli o kamenech. My si nyní kameny vykreslíme a zůstanou pro nás symbolem slitování. *Rozdejte dětem kamínky a permanentní fixy. Na kamínky si děti mohou namalovat srdíčka nebo jiné symboly odpuštění.*